

Sažetak

Prvi podaci o poduci scenskog plesa u Zagrebu datiraju iz sredine 19. stoljeća, a nalaze se u izvorima vezanim uz gostujuće strane kazališne družine. Nakon osnutka Hrvatskog zemaljskog kazališta, koje 1861. Hrvatski sabor uzima pod svoju zaštitu, paralelno s razvojem glazbenog repertoara, ples se sve više pojavljuje na pozornici i postaje nezaobilazan uz dramu i operu. Godine 1894. intendant Stjepan Miletić osamostaljuje balet i osposobljava ga za nastupe u operama i za izvođenje baletnog repertoara.

Do osnutka, 22. listopada 1949., Srednje baletne škole u Zagrebu, plesni podmladak obrazovao se unutar kazališta pod vodstvom iskusnih scenskih umjetnika. No, ta poduka nije bila kontinuirana niti sustavna pa nije mogla zadovoljiti potrebe za profesionalno osposobljenim plesačima koje je tražio sve zahtjevniji baletni repertoar.

Povijest Baletne škole dijelimo na četiri razdoblja.

Prvo razdoblje, od osnutka Škole 1949. do 1961., obuhvaća vrijeme u kojem se stežu prva iskustva i nastoje ostvariti izmjene u svrhu poboljšanja rada; u drugom razdoblju od 1961. do 1971., započinje sustavan rad na reformi Škole; treće razdoblje, od 1971. do 1989., obuhvaća vrijeme primjene i afirmacije načina rada koji osigurava visoku razinu profesionalno školovanog kadra. Od 1983. godine na Školi djeluje i Odjel za narodne plesove koji svojim nastavnim planom i programom odgaja plesače za profesionalni Ansambl narodnih plesova i pjesama Hrvatske LADO, ali s vremenom postaje rasadište školovanih umjetničkih voditelja u folklornim ansamblima, sekcijama u školama i narodnim sveučilištima; četvrto razdoblje, od 1989. do 1999. vrijeme je u kojem se Škola organizacijski i pedagoški osamostaljuje i u kojem nastaje smjena generacije nastavnika plesnih predmeta.

Okosnicu ove periodizacije čine razrada i dotjerivanje nastavnog plana, koji je shvaćen kao primarni i najrelevantniji faktor u ostvarivanju osnovne djelatnosti koja ima zadatak, kako je navedeno u Uredbi o osnivanju Škole, "osposobljavati stručne plesače za naša kazališta, plesne i baletne ansamble, potpunim svladavanjem tehnike klasičnog baleta...".

Kvalitetno svladavanje nastavnog programa tijekom šezdeset godina djelovanja Škole ovisilo je o mnogo faktora, a prije svega o sposobnosti i stručnosti nastavnika. Nastavni kadar Škole razvijao se paralelno s razvitkom Škole uz pomoć stranih, ruskih baletnih pedagoga i školovanjem nastavnika na pedagoškim institucijama St. Peterburga i Moskve. Time je današnji sustav školovanja - obrazovanje u trajanju od osam godina i metodika nastave - preuzet iz ruske škole klasičnog baleta.

Uspješnost rada Škole bila je na stalnoj provjeri prezentacijom godišnjih školskih produkcija ili drugih javnih nastupa te ulaskom završenih učenika u profesionalne ansamble, najčešće u Balet HNK, a nerijetko u inozemne trupe.

Suradnja Škole i HNK odvijala se na nekoliko razina i to uvijek u funkciji što kvalitetnijeg odgoja baletnog podmlatka. Stjecanje scenske prakse, odnosno redovito sudjelovanje učenika u profesionalnom baletnom repertoaru HNK, smatra se sastavnim dijelom nastavnog procesa i u tome je odnos i suradnja s HNK, zajedno s radom na usavršavanju i osuvremenjivanju nastavnog plana, vrlo važan i nezaobilazan čimbenik u djelovanju Škole.

Učenici Škole redovito su sudjelovali na baletnim natjecanjima u zemlji i inozemstvu i osvajali nagrade u svim kategorijama.

Administrativno i organizacijski Škola je pretrpjela mnoge promjene što je u nekim razdobljima osjetno ometalo normalan rad, čiji je cilj bio osposobljavati profesionalne plesače klasičnog baleta, a od 1983. i plesače narodnih plesova. Dugi niz godina Škola je bila spojena sa Školom za ritmiku i ples, iako su im ciljevi školovanja potpuno različiti. Nakon 1991., Škola djeluje pod nazivom Škola za klasični balet, s pomlađenim nastavnim kadrom i rezultatima rada opravdava i potvrđuje razloge svojeg utemeljenja.